Un inici calcat al del curs passat

El Girona suma els mateixos catorze punts que tenia la temporada anterior després de les primeres onze jornades

Les imatges del Rayo-Girona

La victòria a Getafe (0-2) d'ara fa un mes va suposar un punt d'inflexió per al Girona en el que estava sent un inici dubitatiu i massa irregular. De passada, aquell triomf va suposar l'inici d'una ratxa d'imbatibilitat que ja venia del dia del Mirandés (1-1), es va allargar contra el Reus (1-0), a Cadis (0-0) i davant l'Oviedo (0-0), que va impulsar el Girona fins les posicions de play-off d'ascens a Primera. Tanmateix, el Rayo Vallecano va posar fi a la millor sèrie del Girona del curs dissabte passat i va fer caure el conjunt de Pablo Machín de la zona de privilegi de la classificació.

La derrota a Vallecas per la mínima (1-0), a més a més, va confirmar el problema que el Girona té amb el gol les últimes jornades i que ha fet que s'hagi batut el rècord de jornades sense veure porteria des de l'arribada de Machín el març del 2014 (3 partits). En aquest sentit, el fet d'haver estat tres jornades consecutives en posicions de promoció i que l'equip, malgrat la manca de gol, estigui oferint bones sensacions -a Vallecas va ser superior a tot un Rayo-, fa que transcorregut el primer quart de Lliga, el balanç sigui més positiu que no pas negatiu.

Els números de vegades s'avaluen més per les dinàmiques que no pas objectivament. Només cal fer un cop d'ull a la temporada passada quan, després d'11 jornades, el Girona tenia els mateixos 14 punts que enguany. El Girona no acabava d'arrencar en el passat exercici a causa sobretot del bloqueig mental que patia a Montilivi, on encara trigaria unes jornades més a aconseguir-hi la primera victòria. El cop i els fantasmens de l'ascens frustrat contra el Lugo i el Saragossa s'arrossegaven en un equip que convivia amb una pressió afegida. Tot i això, les victòries a Bilbao, Oviedo i Pamplona van deixar els gironins amb 14 punts a la zona tranquil·la de la taula i a prop dels llocs de privilegi. Els de Machín comptaven amb tres victòries, cinc empats (Osca, Llagostera, Almeria, Leganés i Saragossa) i tres derrotes (Numància, Nàstic i Mirandés). O el que és el mateix: uns números calcats als d'aquesta temporada. Tot i això, les sensacions del curs passat eren força més negatives a causa de la manca de victòries a Montilivi i també pel fet que mai durant les primeres 11 jornades l'equip va trepitjar posicions de play-off.

Aquest curs 16-17, el Girona ha estat ja durant tres jornades consecutives en llocs de promoció i malgrat caure'n dissabte a Vallecas la línia de l'equip convida a ser positius. Malgrat tot, de res servirà tota la bona feina feta fins ara si no es materialitzen les ocasions. Aquest està sent el gran mal de l'equip sobretot els últims partits. I és que tot i la bona ratxa de resultats, l'efectivitat de cara a porta dels de Machín ha baixat en picat des de la victòria contra el Reus. Des del gol de Portu que va donar els tres punts als gironins, han passat 282 minuts

sense que l'afició blanc-i-vermella n'hagi celebrat cap més. Ni contra el Cadis, ni davant l'Oviedo ni tampoc a Vallecas, els jugadors gironins van ser capaços de perforar la porteria rival. I això que d'ocasions en van tenir. En aquest sentit, els jugadors blanc-i-vermells estan convençuts que aquesta mala punteria acabarà més aviat que tard. "Treballem bé, creem ocasions i el gol arribarà. Ara bé, si no es marca no es guanyen partits i això és el que ens passa", diu Pere Pons. En la mateixa línia, Borja García feia un xic d'autocrítica a l'hora de reconèixer que "la gent de dalt hem de millorar i estar més encertats perquè si no no sumarem de tres en tres". Tanmateix, el mitjapunta madrileny, un dels homes més en forma de l'equip, considera que de moment no és motiu per alarmar-se. "No és alarmant però hem de millorar tots plegats".

Aquesta ratxa de tres partits sense marcar (282 minut) és la més llarga de l'era Machín i iguala la segona pitjor des del retorn a Segona A el 2008. Només la sèrie de quatre matxs sense veure porteria que va encadenar el Girona la temporada 2011-12 amb Josu Uribe a la banqueta supera l'actual. Aleshores, els gironins es van estar quatre jornades seguides sense celebrar cap diana. Van ser els partits contra Celta (0-1), Elx (1-0), Almeria (0-1) i Valladolid (1-0) que van agreujar encara més la situació d'un equip que encara necessitaria Javi Salamero, per aconseguir la permanència.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/10/24/inici-calcat-al-del-curs/810907.html?utm_source=rss